

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.— "
 Negyedévre 2.50 "
 Egy hóra 1.— "
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
 házmal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
 soronként 5 kr-vel
 számítottak.

Parlamenti vakáció.

Budapest, június 20.

A diákokkal együtt nyári vakációra mennek a képviselő urak is. Nem tudjuk, hogy ki érdemli meg jobban a szabadságot, a pihenőt: a deáksereg avagy a képviselők? A haza érdekében azonban minden bizonynyal kívánatos, hogy a vénülő honatyák és serdülő honfiak jól érezzék magukat, hogy vigyan, boldogan töltsék a nyári pihenőt, a drága szabadságot, hogy őszkor aztán ifjak és öregek, deákok és képviselők, ismét ujult erővel s friss munkakedvvel foghassanak hozzá a nehéz, kemény munkához.

Deákjainkat nem féltjük, mert a haza viruló ifjusága mindenkor pontosan teljesíti szűk korlátok közt mozgó kötelességeit. Gimnazisták s realisták még nem tudják, mi az obstrukció, a tanári kar pedig erősen kezeli a fegyelmet a rakonzátlanabb elemek között is. Megértették már a főiskolák hallgatói is a való élet küzdelmes voltát s az egyetem ifjusága — mellőzve a korához, hivatásához nem éppen illő politizálást s szakítva a régi tradíciókkal, komolyan készül a jövő feladataira. Vége van, réges-régen vége a

gond- és munkanélküli jogászvilágnak.

A reális élet nehézségei munkásabbá, komolyabbá és takarékosabbá tették a társadalom minden rétegét. A szövetkezetek és társulatok a szorosabb tömörülés révén majdnem váratlanul ujerőt kölesönöztek egyeseknek; bátorságot és munkakedvet öntvén a csüggedők lelkébe. Az egyéni, a társadalmi és állami feladatok súlyos voltának tudata áthatotta immár a nemzet minden osztályát, rétegét, talán éppen csak a vakációra siető képviselők nincsenek még tisztában a jelen és a jövő nagy feladataival.

Ugy látszik, mintha a nemzet mandatúrusai nem is sejtjenék a helyzet bonyolult s komoly voltát. S mintha a parlament nem is a becsületes hazafiságnak, az eszmék nemes harezának volna a porondja, színhelye. Pedig az osztrák parlamentarizmus szörnyű nagy csődje s az a tudat, hogy a magyar faj uralmi pozíciója egyedül csak a parlamentáris kormányforma keretén belül tartható fenn, nemesebb, komolyabb önfeláldozóbb munkásságra kell, hogy serkentse képviselőinket, mint amikénekek évek óta tanui lehettünk.

Teljes elismerés illeti a kormányt azért, hogy a személyes harezok utvesztőjében tévelygő ellenzék rágalmazási kirohanásainak nem ül fel. S hogy megvédi bátran, férfiasan a maga embereit és hiveit a rosszlelkű vádaskodókkal szemben. Bánffy Dezső valóságossággal remekelt e tekintetben a ház szerdai ülésén, amidőn Polónyinak a városi adminisztrációk tisztessége ellen intézett támadására felelve, oly elbánásban, mondhatnók, oly erkölcsi kivégzésben részesítette ezt az egész ház — Polónyinak egy-két személyes hívének kivételével (igaz kivételek!) — meglepéssel s rokonszeggel fogadta a miniszterelnök férfias és bátorlelkű nyilatkozatait.

E beszéd hatása alatt megy ugyszólván most nyári pihenőre a t. ház. S sokáig fogják még vitatni város- és országszerte a miniszteri kijelentés érdekességét, határozottságát.

Ezzel kapcsolatban megvitatják majd otthon a családi portán, a kaszinókban s a választópolgárság körében azt a kérdést is, miként viselkedjünk majd ősszel, ha végre napirendre kerül s dülőre jut a kiegyezés elodázhatlan kérdése; miként küzdjünk majd akkor az osztrák, amitől még inkább kell

TÁRCZA.

Debreczeni . . .

Debreczeni vendégfogadóba,
 Kesergően sir a magyar nóta.
 Dankó Pista hegedűje
 Zengi a bus nótát:
 „Ha elhagytál, hűtlen babám,
 Jó az Isten, jót ad!”

Száll a nóta, mint a hárfa hangja.
 Ablakában egy szép lány hallgatja.
 Könyvtőlázott szeme előtt
 Ködbe borul minden:
 „Huzzad, huzzad, Dankó Pista!
 Áldjon meg az Isten!”

Megüzentem.

Megüzentem az én édes rózsámnak,
 Virágfűzért küldjön Dankó Pistának.
 Arany legyen a virága,
 Szin-ezüst a levele.
 Dankó Pista nótáját
 Koszoruzza meg vele.

Dankó Pista hegedűje szinarany.
 Elbűvölő, elbájoló hangja van.
 Zengő hangja varázsától
 Feldobban a hü kebel . . .
 Dankó Pista hegedűje
 Gyöngykoszorút érdemel!

Nincsen párja . . .

Nincsen párja a szegedi nótafának,
 Zengő hurján fájo szivben öröm támad.
 És hogyha sir bugó hangon
 Hegedűje hurja,
 A szerelem forró láza
 Szivedet feldulja.

Nincsen párja a szegedi nótafának!
 Hegedűjén igaz magyar érzés támad.
 Ha ő huzza bánatosan
 Szivet epesztően,
 Az utolsó forintom is
 Kicsalhatná tőlem!

Szírén.

A valami.

— Irta: Lázár Béla. —

Hirtelen elhatározással becsengetett.
 Hallotta az éles csengetést és megdobbant a szive. Alig telt el két-három másodperc, ajtót nyitott a szobalány. Ez alatt a két-három másodperc alatt cikázó sebeséggel robogtak végig gondolatsorok a lelkében. Itthon lesz? Mit mond? Hol ül? Itt van-e Bandi is? Szereti? Ő szereti, nem Bandit. Mondta, irta, tudja, legalább is hiszi. Szeretnie kell. Akarni fogja, igen, igen, mondhatatlan akarattal fogja akarni. S belépett az előszobába.
 — Ah! — sikoltott fel halkán a szobalány.

— Itthon van? — kérdezte.

— Igen.

A szalon ajtaját nesztelenül felnyitotta, az ablaknál, himzörámára hajolva ült az asszony, világos pongyolában, fátyollal volt a haja elől átkötve, mert kora délelőtti volt s kimélni akarta a hajbodrokat. Így, oldalt nézve, ebben a nagy teremben a májusi napfény, félig homályos szobavilágításában, szőke haján a fekete sávval, szürke árnyéklattal az arcán, redőkbe omló világos pongyolában, misztikus hatást keltett. Egy pár pillanattig áhitattal nézte. Megremegett belé. Önkenytelenül lélegzett vett. Mire az asszony feltekintett és felsikoltott.

Odalépett hozzá.

— Rám gondolt most is.

— Hogy jött ide?

— Mert hívott.

— Én?

— Levelét megkaptam. Megéreztem, hogy jönnöm kell. Itt a lelkem. Többé ugy sem az enyém . . .

Az asszony a fejéhez kapott, lekapta aztán a fátyolt, a tükör elé állott és megigazgatta a haját. Azután a himzörámát tette félre, leeresztette a zongora fedelére a bársony takarót, megigazgatta az asztalka csecsebecseit s leült az egyik puffra.
 — Foglaljon helyet. Egészen megzavart a váratlan jöttével.

Egyet lélegzett s ismét a haját igazpatta.

— Mikor jött?

tartanunk: miként küzdünk egymás ellen?

Vajjon Polónyiék akkor is a személyes harc kultuszában fogják-e legfőbb céljait keresni a hazafiúi kötelességteljesítésnek? S vajjon a józan gondolkozású választókkal és honpolgárokkal való közvetlen érintkezés képes lesz-e ellensúlyozni azt a veszedelmes hatást, amit az osztrák parlamentárizmus elfajulása a mi ellenzéki pártjainkra eddig gyakorolt.

Hinni szeretnők, hogy a vidéki lakosság komoly életnézletének, az aratási munkálatok okozta nagyobb munkabeli tevékenységnek s a magyar nemzet századokon át megedzett politikai érzékének meglesz az az üdvös befolyása a magyar képviselőház tagjaira, különösen pedig az osztrák parlamenti elfajulás hatása alatt álló ellenzéki pártokra, hogy bármit hozzon is a jövő s bármiként alakuljanak is a kiegyezési javaslatok sorsfejeményei, ellenzéki pártjaink nem fogják a magyar parlamentet falubeli csapszékké lealacsonyítani.

Másrészt pedig kívánatos, hogy mindazok, a kik a hatalom fényében sütkérezve, nagyobb gondot fordítottak eddig egyéni hiúságuk és önző érdekeik kielégítésére, mint a haza javának, boldogulásának az előmozdítására, visszatérve most családi fészekükhöz s látva a lázas aratási munkában kifejezésre jutó munkakedvet, a duzzadó nemzeti erőt: a kormány intenczióihoz hiven, vállvetve s megfeszített erővel fognak közre-

működni, hogy a szeptember közepe táján összeülő képviselőház a személyes küzdelmek háttérbe szorításával egyedül és kizárólagosan a nemzeti erő gyarapításának, a magyar állam regenerálásának legyen lelkes és bátor harczosa.

S abban a reményben, hogy a képviselőház pártjai — elvi álláspontjuk épségbentartásával — tiszta, nemes fegyverekkel fognak egymás ellen küzdeni, veszünk most bucsut a távozó képviselőktől.

S ebben a hazafias reményben üdvözöljük majd őket az őszelejen, ha megszűnt az aratási tevékenység, ha véget ért a pihe-nés eltűnik az édes nyugalom.

Friss, ujjult erővel előre! ha elérkezik újból a nagy munka, a kiegyezés létrehozásának az ideje.

Veritás.

— **Uj főispán.** A hivatalos lap a következő kinevezést közli:

Magyar belügyminiszterem előterjesztésére, Kállay Albert Szeged szabad királyi és Hódmező-Vásárhely törvényhatósági joggal felruházott város főispánját Hódmező-Vásárhely város főispáni állásától, Szeged városi főispáni állásában való meghagyása mellett, felmentem s helyébe báró Thoroczky Viktor főrendiházi titkárt Hódmező-Vásárhely város főispánjává kinevezem.

Kelt Bécsben, 1898. évi jun. hó 12.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Perczel Dezső, s. k.

— **A delegációk határozatai.** A hivatalos lap közli, hogy a király a delegációknak összes határozatait jóváhagyta.

— **Ausztriában** előre látják, hogy Thun gróf miniszterelnök békítő konferenciáinak alig lesz foganatjuk. A német

pártok bizonyos föltételek mellett hajlandók voltak egyezkedni, de most a csehek támasztanak nehézségeket, föltétlenül ragaszkodnak a nyelvrendeletek érvényben maradásához és inkább nem békülnek. Ha Thun grófnak ez az utolsó kísérlete nem sikerül, a Házat valószínűleg föloszlatják s új választási rendet erőszakolnak ki, a melynek az lenne az eredménye, hogy a Reichsrathot a tartománygyűlések küldenék ki. Az alkotmányhü nagybirtokosok tegnap kiadott manifestumukban előre tiltakoznak minden alkotmányváltató kísérlet ellen. A kormány helyzete nagyon súlyos, mert a pártok közeledés helyett jobban eltávolodnak egymástól. A német-lengyel koalíció terve sem igen fog sikerülni, amire pedig Thun igen nagy súlyt vetett, mert mégis remélte, hogy a parlamentet munkaképesé teheti legalább a kiegyezés letárgyalására. A lengyel cseh szindikátus erősen dolgozik e koalíció ellen. A Dziennik Polski azt írja, hogy a szindikátus az ősszel Krakóban nagy népgyűlést tart, amelyen megjelennek mindazok, akikben csak egy szikrája is van a szláv szolidaritásnak.

— **Kitüntetés.** A király Kállay Albert főispánnak, érdemei elismerésül, a Lipóterend lovagkeresztjét adományozta. A kitüntetésről a következő királyi kézirat szól:

A személyem körüli magyar minisztérium ideiglenes vezetésével megbízott magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán, Kállay Albert, Szeged és Hódmező-Vásárhely városok főispánjának, ezen minőségében teljesített buzgó szolgálatai elismerésül, Lipóterend lovagkeresztjét díjmentesen adományozom.

Kelt Bécsben, 1898. évi június hó 12.

FERENCZ JÓZSEF, s. k.

Bánffy báró, s. k.

— **A nyári vakáció.** Szombaton elkészült a képviselőház mindazokkal, az ügyekkel, melyeknek a nyári vakáció előtt való elintézése kívánatosnak mutatkozott. A hétre csak formális ülés marad, a melyen át fogja venni a Ház a főrendek izenetét a fogyasztási adótörvényjavasla-

Hogy nem kapott választ, rányitotta a szeméit, a nagy kék szeméit és elka czagta magát.

— Hogy van a felesége. Mit esinál a kis baba? Jól? Hál' Isten. Hallom, hogy lánya van. Szép?

Amde a férfi nem válaszolt, csak nézte merően az asszonyt.

— De megzavart!... susogta az asszony. Aztán felugrott, újra leült, közelebb huzta a puffot, megigazgatta a pongyoláját, — egy kaczer mozdulattal felcsapva a szoknyája szélét, mely alól kivillant egy iczi-piczi kis lábaeska, aranyhimzésű papucsba rejtőzködve.

A férfi halkán kérdezte:

— Maga az a szőke asszony?...

— Hát megkapta a levelemet? Én ugy számítottam, hogy csak ma délelőtt kapja meg... Ezért voltam meglepve...

— Ezért?... Egyébként tudta, hogy jövök.

— Tudtam, hogy ir — — legalább.

— Mi az igazság?

— Minden.

— Tehát menyasszony?

— Maga férj és apa.

— Tehát férjhez megy?

— Maga elvállik?

— El.

— Ne tegye.

— Szerettem.

— Szerettem.

Most is szeret. Ujra láttam. A pirja, láza, a zavara... minden elárulta, meg főképp az, hogy...

— Más hozott zavarba. A hirtelen, a váratlan. Bandi belépése is zavarba hozott volna, épen oly lázas, ideges lettem volna...

— De nem kapta volna le a fátolyát...

— Bárki jöttére, higye el, megtetem volna.

— De hisz várt?

— Nem vártam. Mára nem. Ez megvallo, hizeleg a hiúságomnak, de most nyugodt vagyok. Egészen nyugodt. Sőt a hiúságom is ki van elégitve. Most hát köszönöm, kibékülök magával...

— Hát haragodott rám?

— Azt hiszem. Eleinte szerettem, aztán fájt, legutoljára sértett. Bandit megszerettem, boldog akarok lenni, félek a bonyodalmaktól. Hogy van a felesége? Igaz, hogy vörös krétaszínű a haja? Tudja, egyszer lehozhatná.

— Miért színészkedik?

— Én? Eddig játszottam, de most már kibékített. Látja, olyan szép volt magától hogy lejött.

Tehát nem vagyok egészen semmi, van egy kis hatásom, — sőt magára is. Azt hittem, a vörös krétaszínű haj egészen elbódította... Csak gyáva volt akkor, ugy-e? Jó, hát megbocsátok. Szép a kis lánya?

Igaza van, gyáva voltam, pedig reszkettem a vágytól. Azért jöttem le, hogy bevalljam küzdelmeimet, az éjjeli évelődéseimet, az álmatlan éjjelek álmait, mindent, mindent. Hanem gyávává teszi az

embert a szokás. De a vérrel nem lehet játszani. Eddig harcoltam, most bevallom, őt uralom, ő az erősebb.

— A vér?...

A férfi közbevágott:

— Én vérnek nevezem, a régi lovagok szerelemnek. De egyre megy. Ez a sorsunk, ezzel haszontalan a küzdés, legyőz minden meggondolást, elhallgattatja az értelem szavát, — azt mondja: „tedd!”, S kocsiba veti magát az ember, átkinlódik egy féléjszakát a vonaton, egy másik felet, álmatlanul lázban, egy vendéglő szobában, végre reggel lesz, mialatt százszor elolvassuk azt a levelet, melynek nyugodt betűi hallucinációkat vernek beteges képzeletünk elé, ide siettünk félig magunkon kívül, s itt meg kacagnak a lázuinkon. Rossz orvosság. Nekem szerelem kell. Csak ez gyógyít...

Az asszony felállott, az ablakhoz ment s mosolygó arczezal fordult vissza.

— Hány hónapos a kis babája?

— Nem fogok hátrálni. Akarom,

akarom azt a valamit, a mit nem ismerek. Szerettem ezt a látat, boldoggá tesz a szenvedésem, rajongok a maga hideg gunyáért, gyönyörködöm a nyugodtságában Erti...

Felállott. Oda lépett az ablakhoz, az asszony mellé. Mélyet lélegzett, beszívta magába az asszony lehelletét s szemével ott futkosott végig az asszony arczán, fel-felfogta a pillantásait, beletemetkezett a rózsás arc két szépséggödröskéjébe, melyeket

toknak s egy pár kisebb előterjesztésnek az elfogadásáról s elhatározza azoknak szentesítés alá terjesztését. A nyári vakáció szeptember hónap legelejtéig fog tartani. A kormány ugyanis, mint értesülünk, abban állapodott meg, hogy szept. hónap első napjaiban ismét összeüljön a képviselőház. Pontosán még nincs ugyan meghatározva az újra egybeülés napja, de mindenesetre még szeptember tizedike előtt ismét megkezdje a képviselőház tanácskozásait. Szeptember hónap folyamán ugyanis szükségképpen dűlőre kell jutni annak a kérdésnek, hogy minő formában nyerjenek további intézkedést a kiegyezési ügyek s a kormány elegendő időt kíván biztosítani arra, hogy az év végéig a megfelelő javaslatok átmelessenek a törvényhozási retortákon.

A jó parthie.

Milyen könnyelműen és meggondolatlanul ejtik ki e léha szót, mely éppen nem egyértelmű a „jó házasság” kifejezésével, sőt még a „szerencsés férjhezmenetel” is, mely szintén kissé játékszerű, messze fölötté áll:

Vegyük csak néhány példát:

X. kisasszony, már nem egészen fiatal, habár előkelő alakja van, szépsége nem feltűnő, vagyona nincs, sőt könyvelői szeszény fizetéséből beteges öreg anyját is eltartja. A száznyelvű világ tekintetében méltatlan kifogástalan hírét, nemes jellemét, éles esztét, finom lelkét és arany szívét, hanem egyre sopánkodik, hogy ez igénytelen, nem különösen szép és fiatal leány hogy jutott a nagy szerencséhez. Mert vőlegénye vagyonos bankhivatalnok, ki még csak 40—45 éves, művelt, előkelő modern és már rég czéltáblája volt a leányos mamáknak és a férjhez vágyó fiatal özvegyeknek. Meg is ered a boszus pletykázás és gunyolódás mindenfelé.

Többben azt vitatják, hogy az önálló leányok legyenek azok művésznők, tanítónők, sőt pénztáros- és könyvelőnők is, több szerencsével és könnyebben mennek férjhez, mint az anyjuk mellett nevelkedő szende, szerény leányok, kik háttérbe szorulnak.

a mosoly szült, lázas mosoly azon a piriba borult arcon . . .

— Érti? szeretem . . . Nem gondolok másra, csak erre a szerelemre. Nem érzek mást, csak lázas vágyat. Nem törődöm semmivel, csak epedem az ismeretlen, azt a valamit a mit eddig hasztalan kergettem, most ölembe hullott, itt van, igazi szenvedély, az élet egyetlen becsületese célja, ha bűnös, ha aljas ha akármi is az. Szeretni akarok . . .

Az asszony odaült a zongorához.

— Mikor utazik el? . . .

— Szeretem.

— Jó Itt ebédelhet, Bandi is eljön.

— Szeretem.

— Láttja, látja . . . Jobb lett volna, ha gyáva marad most is. Én egy szép kis levéllel is beértem volna, ez a jelenet valóban sok, ennyit nem vártam. De ha olyan kegyes . . . jó hát köszönöm. Most pedig mondja, mit játszik? Mignon epedő dalát? Vagy . . .

Bandi belépett. Az asszony nagy robajjal sietett eléje, a kölesönös üdvözlések után pedig ismét a zongorához ült, rávetette nagy kék szeméit Bandira, a vőlegényére és azt cérdezte:

— Szereted Mignont? . . . A barátod, tudom, mást szeret, neki majd eljátszom a Parasztbecsület intermezzóját, az olyan rejtelmes, várakozástelt, misztikus, tele van valamivel . . .

— Valamivel? S mi az a valami?

— Ki tudja? . . . Azért valami.

Hát van ebben egy kis igazság; először is a nyilvános pályán működő nők gyakrabban és fesztelenebbül érintkezhetnek férfakkal és így könnyebb a közlekedési alkalom. A fiatal emberek nehezen bírhatók rá, hogy lányos házhoz járjanak csupán a társaság kedvéért, mert mindjárt rájuk fogják a „komoly szándékot”. Azért csak inkább nagy házakba szeretnek járni, ahol nagy társaság fordul meg és fesztelenebbül társalognak a nőkkel. Másrészt a szülők is mindjárt kérő gyanánt bánnak a fiatal emberrel, aki még csak ismerkedni akar és még nem jutott biztos megállapodásra; így a fejlődő rokonszenv daczóra magriad az illető és a háztól elmarad. A mostani fiatalság főleg a sportnak hódol, szabad idejét legszívesebben kerékpározással, tornázással, lawn-tennis zéssel tölti és igen kevéssé jár látogatóba. Ilyen módon leányaink csakis bálokon és jurokon találkoznak fiatal emberekkel és ezeken csak a nők társadalmi előnyeiről, finom izléséről, felületes műveltségéről győződhetnek meg. Hogy szorgalmas, szerény, türelmes, háziasszony, takarékos, dolgos e a kiszemelt menyasszony, arról az ifju csak az esküvő után értesül. Nem lehet azért ráfogni a leányokra, hogy hamis színben mutatják magukat, mert a szalonban csak az a kötelességük, hogy udvariasak, szelemesek és — szépek legyenek. Alkalmat kell adni a fiatal nőknek, hogy gyakran és bizalmasabban találkozhassanak férfakkal, anélkül, hogy a világ rögtön eljegyzési hírekről suttogna. A régi időben, melyet nem idézhetünk többé vissza, a fiatalság hosszú délutánokon, sőt kirándulások alkalmával egész napokon együtt volt. A leányok zenéltek, társasjáték, szavalások, zálogosdi járt; terítés, kinálás közben észre lehetett venni, melyik ügyes, háziasszony, türelmes! A kedélyről is lehetett tudomást szerezni, némelyik az apró bajokat — egy eltépett fodor vagy megöntözött ruha — jó kedvvel, türelemmel viselte el, míg másik durezásan, kedvetlenül félrevonult és mindenkiel éreztette bosszúságát.

Némely mama már gondolkozóba esik: ne taníttassa-e leányát valami nyilvános pályára, hátha hamarabb belebotlik valaki. Pedig a szegény leány szerencséje nem oly gyakori eset és éppen ritkaságánál fogva nagy port ver föl és sok szóbeszédre ad alkalmat. Míg egy-egy színésznő vagy énekesnő gasdag grófi férjet kap, addig ezren nyomorban, elhagyatva végzik pályafutásukat.

A szerencsés házasság is csak a sors szeszélyétől függ és míg derék, eszes, előkelő leányok igen közepes sorsra jutnak, addig egy kis üresfejű, léha báb okos, jellemes férfi párja lesz.

De még az ilyen „jó parthie” következményeit is szemügyre kell venni. — Tegyük föl, hogy egy gazdag, művelt és nagyon körülrajongott férfi szerelemből, vagy valami szeszély folytán egy szegény szép leányt feleségül vesz, mi történik gyakran? A férfi lángja hamarosan kialszik, nejt mindennel elhalmozza, a mit szemé-szája kíván, de lassan-lassan elhanyagolja és ha csak gyöngén is, figyelmezteti, hogy a jólétet, a rangot, az előkelő társaságot neki köszönheti. A nő eleinte bántódik férje elhidegülésén, de később ő is átalakul, még pedig nem előnyére.

Ő, ki dolgozni volt kénytelen, most henylésben tölti napjait, unalmában a nagy világba jár sokat, tolettjein jár az esze, közönyös lesz és léha. Ritka az olyan nő, ki a megváltozott körülmények közt is egyszerű, nemes tud maradni, kit a fény el nem kápráztat és aki, ha már nem kell a saját kenyeréért dolgoznia, másokért munkálkodik és fárad.

A gazdag házasságoknak némelyike boldog és szerencsés, de sokkal gyakoribb a jó házasság a középsorsu emberek közt. Ott minden öröm kétszeres; azt

sokáig várják, nehezen jutnak hozzá, a kisebb lakásban jobban összeszorul a család, ismerik egymás vágyát, gondolatát, egymást vigasztalva. A szeretet minden utat simává, minden terhet könnyűvé tesz, a ház békéje és nyugalma pótolja a zajos, fényes mulatságokat, melyekről gyakran le kell mondani.

A gazdaságnak ezer esábitása van, ha a fényről és luxustól eltekintünk is, de a nemeslelkű embernek is mennyi élvezetet nyújthat; a művészetet, tudományt előmozdíthatja, a szegényeket segíyezheti, a betegeket gyógyíthatja, ez mind igaz, de azért ne vadászszanak még sem a leányok a gazdag parthiekre, ez lealacsonyítja a nőnemet, ez valódi rab-szolgavásár új kiadásban.

Az anyák neveljék leányaikat a kötelességnek, boldogságukat ne találják a fényűzésben és ragyogásban, hanem saját lelkükben viseljék, mert haszerető szemmel, irgalmas tekintettel nézik a világot, sok örömet fognak találni szűk körükben is. Szoktassák korán az ifju nőket a lemondásra, mert akár gazdag, akár szegény sorsba jut, a szenvedés és lemondás mégis utjába akadhat.

Az egész életre kötött frigynek mély, szilárd alapon kell nyugodnia, akkor a szerencse nem maradhat el, ha egyik fél sem „jó parthie!”*)

Kormányintézkedések az aratás idejére.

Debreczen, június 20.

Megnyugvással vették tudomásul a gazdák Darányi Ignác földmívelésügyi miniszternek az arató-munkások sztrájkjának ellensúlyozására tett intézkedéseit, melyekről a miniszter minap a főrendiházban referált. Örömmel hallották, hogy már egy milliónál több munkás-igazolvány lett kiosztva s egyre újabb és újabb rendelkezések történnek, hogy az aratási szerződések legnagyobb részt megkötötték mindenütt s csak kivételesen kérnek a birtokosok a kormánytól munkásokat; hogy továbbá maguk a munkások is a kormányhoz fordulnak munkáért, köztük olyanok, akik tavaly sztrájkoltak s még az év elején sem voltak hajlandók méltányos szerződést elfogadni. A sztrájkolási szellem egyáltalán erősen hanyatlik, mire a jó terméskilátások mellett, mindenesetre a kormány erélyes, körültekintő és tapintatos intézkedéseinek volt a főhatása. A hivatalból felfogadott tartalék-munkások száma imponáló és megnyugtató a gazdákra. Mezőhegyesen, Bábólnán, Kisbéren és Szolyván (Munkács közelében), tehát az ország valamennyi érdekelt vidékén, az esetleges sztrájkoló munkások pótlására, mintegy az első segélyre már is egy 5500 főnyi készlet van szerződötve. Ezenkívül közvetlenül a miniszterium rendelkezése alatt áll 1200 munkás. Van tehát már felfogadás útján biztosított 6700 munkás, összeirt és jegyzékbe vett munkás pedig, akikkel szintén diszponálni lehet, 31,500. Összesen tehát közel 40,000 ember vehető szükség esetén igénybe. Megjegyzendő még, hogy az ideai viszonyok szerint a felföldön az aratás a rendesnél is később fog megtörténni, mint az alföldi vidékeken. Gondoskodás történt, hogy a felföldi munkások, ha kell, lemenjenek az alföldre aratni, a honnan, a munkát elvégezve, egész jókor ismét visszautazhatnak második aratásra, a felvidékre. Bizvást remélhető, hogy mindezek a körülmények mindkét részre megteszik a jó hatást: végképen megnyugtató a gazdákat és állandóan nyugalomra, békére szoritják a munkásnépet.

*) A Kürthy Emilné—Szemere Gizella által jelesül szerkesztett „Háztartás” után közöljük ezt az igaz és érdekes cikket. Szer.

Tíz éves találkozó.

Debreczen, június 20.

Vasárnap találkoztak újra, a kik a debreczeni kollégiumban tíz év előtt érettségiztek és ma már tulnyomóan közel jutottak a célhoz, mert valamennyien boldogulnak, mint a társadalomnak már is számottevő, hasznos tagjai. A találkozás igen szívélyes volt. A kik egykor egymás mellett ültek az iskola padjain bizony alaposan megváltoztak.

A kollégium kisebbik tanácstermében jöttek össze az egykori tanuló társak. Bizony olyik úgy megváltozott, úgy megfűfiasodott az arca és úgy meggömbölyödött a termete a tíz év előtt még pelyhes állu, vékonyka legénynek, hogy csak bemutatkozás után ismertek rá. Mikor már nem várhattak több versenytársat, összeszámlálták magokat. Bizony a hatvan közül csak tizenkilenczen jelentek meg. Többen levélben vagy táviratban mentették ki és igazolták elmaradásukat, — persze „lélekben valamennyi velök volt“, s forró baráti üdvözlét küldötte.

A találkozás második része abból állott, hogy tisztelegtek tanáraiknál, tolmácsolták elüttük tiszteletök, szeretetök és hálájuk érzelmeit s egyuttal meghívták őket a nagyerdei vendéglőben tartandó barátságos lakomára. Géresi Kálmán tan. kerületi főigazgató, tíz évvel ezelőtt osztályfőnökük, Tóth József és Elek Lajos tanárok meg is jelentek a volt tanítványok ebédjén, amely kitűnő hangulatban folyt le a Rác Károly kitűnő zenéje mellett.

Dr. Boldisár Kálmán köszöntötte fel a tanárokat, ügyes elmés toasztjában magasztalván a debreczeni kollégiumban uralkodó jellemképző szellemet. Géresi Kálmán a tanár és tanítvány közti nemes viszony méltatása mellett a találkozó ifjúságot éltette; ugyanezt tette Elek Lajos, míg dr. Öreg Béla a távollevő pályatársakra üritette poharát. Az egész társaság le is fényképeztette magát Chilinszky György által; valamint elhatározták, hogy tíz év múlva ismét találkoznak Debreczenben.

Ünnepély a zeneakadémián.

— június 20.

A rövid idő fennálló és erőben s tekintélyben oly rohamosan gyarapodó zeneakadémiai nagy számú növendékeinek második része, ma, vasárnap vizsgázott le nagy közönség jelenlétében. A kis törekvők mindannyian megfeleltek a várakozásnak s még azok is, akik csak rövid idő óta növendékei az intézetnek, meglepő haladást mutattak fel. A vizsga után hangverseny volt, kitűnő műsorról és kitűnő szereplőkkel. Friedl Adél, kit Schubert egyik scherzójának előadásában külön is hallottunk, továbbá Orosz Magdolna és Kolozsáry Mariska együtt igen ügyesen játszották a Rákóczy-indulót 6 kézre. A kis Torday László dicséretesen birkózott meg Dankla egyik változatának nehéz fogásaival. Weinberger Margit egy Chopin-mazurkát játszott. Meglepő szépen játszotta Szathmáry I. Talaxynek népszerű mazurkáját. Rubinstein románézát Moharos Irénke sikeresen adta elő. A hangverseny énekpontjait Szűcs Viola, Danilovits Mariska és Varga Stefánia adták elő nagy tetszés mellett, előbb Mendelssohn örök-szép duettjeiből, majd Bellinitől és Rossini-től énekelvén.

A hangverseny második felében a tanárok, a hangversenyt a vezérigazgató távozása alkalmából bucsu-ünnepélynek tekintvén, maguk is közreműködtek. Asbóth Vilma tanárnő néhány magyar dalt adott elő ezimbalmon, a tölemegszokott érzelmmel és kiválóan szó-

pen. Gállné Tóth Irma tanárnő Leschetizkynek nehéz Valse chromatiquejét játszotta el s nem tudjuk, mit csodáljunk, inkább, a képességet-e, melylyel a kiváló nehézséget legyőzte, vagy előadásának művészeti vonalon álló értelmességét. — Friedman Samu tanár, bájos nejeinek kísérete mellett Schumann gyönyörű Andantéjával és Popper mazurkájával örvendeztetett meg. Tóth Árpád igazgató a zongorairodalom legmerészebb alkotását, a Bellini-Liszt Normáját adta elő, ezáltal fényesen igazolva be, hogy méltó utódja a távozó nagynevű vezérigazgatónak. Már máskor is volt alkalmunk e jeles művészek képességeit méltányolni, ezuttal azonban a magasabb művészi játék oly tökélyt mutatva be, mely őt igazi, fenkölt művészzé avatja.

A hangverseny után Sz. Nagy Károlyt tanítványai kiváló értéket képviselő gyönyörű ezüstkoszorúval lepték meg, melyet G. Tóth Irma tanárnő, a meghatott közönség zajos éljenzése között emelkedett beszéd kíséretében nyújtott át.

A vezérigazgató megható rövid beszédben vett bucsut tanítványaitól, futólag érintve ama keserű tapasztalatokat, melyekkel titáni munkálkodása között a nagyközönség egy részének közönyösségében találkozott. Végül a közönség figyelmébe ajánlotta utódját, mint akit képesnek és méltónak ítél arra, hogy az intézetet a nehéz pozíció dacára is, a szigorúan művészeti szempontból megjelölt irányban tovább vezesse.

Az új igazgató, Tóth Árpádnak igen velős felelete után, az ünnepély véget ért.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az ígató, kiadó-hivatal s az irattára felelőknek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A önégy-egyesület „Githa“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra közt, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A debreczeni kir. járásbírószághoz szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a félék megjelenhetnek minden szerdán.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12-ig. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Famunkatartás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig. Kedden elészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utezai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig

— **A belügyminiszter Debreczenben.** Perczel Dezső belügyminiszter nejevel és leányaival holnap, kedden, az esti gyorsvonattal Debreczenbe érkezik. A belügyminisztert ismételen családi ünnepély hozza városunkba, ugyanis unokaöccse, ifju Perczel Mór honvédtusár főhadnagy, Perczel József honvéd tábornok fia, Losonczy

Margit kisasszonyt, dr. Losonczy Álmos megyei főorvos bájos leányát vezeti oltárhoz. Az esküvő az ev. ref. nagytemplomban lesz.

— **Személyi hírek.** Degenfeld József gróf főispán ma reggel hazaérkezett Hódmezővásárhelyről, hol mint egyházkerületi főgondnok, a ref. gymnasium felavatási ünnepélyén vett részt. — K. Tóth Mihály dr. I. ker. rendőrkapitány szabadságából hazatért s a hivatal vezetését 24-én ujából átveszi. — Karczag város rendőrfőkapitánya Bató Elek szombaton Debreczenben időzött az állategészségügy tanulmányozása miatt. Különösen a hátnak kerületekre való felosztását tanulmányozta, mert ő is ilyen járásokra akarja Karczagot felosztani, hogy az esetleges járványok esetén csupán azt a járást helyezzék zár alá, nem pedig az egész várost. Este K. Tóth Sándor vendége volt.

— **Kis Áron püspök Makón.** Makóról írják lapunknak: A tiszántuli ev. ref. egyházkerület hazafias lelkületű ősz püspöke Kiss Áron e hó 15-én meglátogatta Makó városát. A városközsége nagy lelkességgel üdvözölte falai között. A város részéről előbb Széll György polgármester fogadta a püspököt néhány meleg szóval, az újvárosi ref. templom előtt pedig a presbiterium és az ev. ref. egyházközség nevében, Dr. Csécsi Miklós üdvözölte őt. Kiss Áron püspök ismételen hangsúlyozta, hogy Makó város közönségére mindenkor jóindulattal, nagybecsüléssel és szeretettel gondolt és könnyekig meghatva fogadta az őszinte, meleg ovációt. A délelőtti folyamán küldöttségek tisztelegtek a püspöknel.

— **Ajándék a nőegylet elnöknőjének.** E hó 26-án ünnepélyesen díszközgyűlésen tüzi fel Degenfeld József gróf főispán a nőegylet érdemes elnöknőjének Veressné Szathmáry Teréz urnőnek azt az érdemelet, melylyel nem rég Ő felsége tüntette ki a jótékonyaság körül szerzett érdemeiért, ugyanekkor a nőegylet tagjai is értékes s maradandó beesü emlékekkel lepik meg szeretett elnöknőjüket. Az emlék egy óriási ezüst jardiniere, ezüst talapzaton. A jardiniere telve van szebbnél-szebb domborművű ezüst faragványokkal; angyalokkal vivágokkal művészileg és izlésesen van díszítve. Egyik oldalán dombormű faragvány, a jótékonyaság szimboluma, egy női alak egyik kezében a bőség szarujával, másik kezével egy feléje hajló gyermeknek alamizsnát nyújt; a másik oldalon a következő dombormű felirat van:

Veressné Szathmáry Teréz Urnőnek, a debreczeni Jótékony Nőegylet elnökének önfeláldozó működése elismerése jeléül a nőegylet tagjai

1898. június 26.

A jardiniere, mely Löfkovits Arthur ékszerész készítménye, remeke a műövösségnek.

— **Dankó Pista,** a szegedi nótafa dalostársulata még csak két estén át hangversenyez az Angol Királynő udvarkertjében. A dalostársulat minden este nagy sikerrel énekel a szegedi nótafa muzsájának szebbnél-szebb termékeit. A város közönségének legjava látogatja most az udvarkertet és sűrű tapssal jutalmazza a nótaikat. A társulat tagjai közül különösen kiválik Sz. Pajor Emilia, akinek lelkes tapssal újráztatják meg minden egyes dalát. Tömör és mégis hajlékony, kellemes hangján magyaros izzel és művészi könnyedséggel dalolja Dankó bus és friss nótaikat. A dalostársulatot melegen ajánljuk mindazok figyelmébe, akik a magyar dalért őszintén lelkesednek.

— **Hangverseny a konyári-sóstón.** Az egész városban általános az érdeklődés azon a táncestélylyel egybekötött hangverseny iránt, melyet július hó 3-án a konyári sóstón, a Vidéki hírlapírók országos szövetsége javára rendeznek. Méltán is kelthetett ez a hangverseny érdeklődést, mert rendkívül dus, érdekes s vonzó műsort állított össze a rendezőség. A szereplők: B. *Ruzsinszky* Ilona, F. *Kállay* Lujza, Mile Pálné, O. *Végh* Vilma, *Ujlaki* Antal, *Nagy* Dezső, *Fisch* Lajos, *Lőw* József s *Karacs* Imre, mindannyian kedves s jó ösmerősei közönségünknek s az ő közreműködésök eleve biztosítja a hangverseny erkölcsi sikerét. A rendezőség a meghívók nagy részét már szétküldötte. Akik netalán tévedésből nem kaptak volna, azok forduljanak *Békés* Lajos férfidivat-üzletéhez, hol különben a hangversenyre jegyek előre már most válthatók, vagy pedig az *Ellenor* szerkesztőségéhez. A hangversenyen résztvenni óhajtó közönség tájékoztatására jelezzük, hogy Debreczenből reggel 8 óra 35 p. és délután 4 óra 21. perczkor indul a vonat. Vonaton Hosszupályiig kell menni, ott az állomásonál a rendezőség költségre kocsik kellő számban várják az érkezőket, melyeken fél óra alatt a Sóstóra lehet érni. A fürdőtelepen szállodahelyiség is van. A fényesnek ígérkező hangversenyre újból felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Elszállásoló bizottság ülése.** A tanárokat elszállásoló bizottság f. hó 21-én délután 5 órakor a városház nagytermében ülést tart. A tagok teljes számban való megjelenését kéri az elszállásolási bizottság elnöke.

— **A tornaegylet közgyűlését,** mely tegnapi volt hirdelve, a tagok kevés számmal jelenvén meg, nem tarthatták meg. Új terminust tűztek ki tehát a legközelebbi vasárnapra.

— **Vizsga a Zenedében.** Szombat délután volt az évről vizsgálat a zongora és hegedű iskolába járó növendékeknek. A felmutatott szép eredményekért dícséret illeti kétségkívül a tanárokat is, *Pavelkó* Jolán k. a. t és *Hitessy* Lajost. A vizsgán dr. *Láng* Sándor, *Márton* Imre, *Steinacker* Sándor, *Kövy* Lajos voltak jelen, azonkívül pedig díszes és nagy hölgyközönség. Először a fiúk vizsgája ment végbe, azután a leánykák vizsgája következett. A kiváló precizitással, kifogástalanul előadott darabok mindenikét élénken megtapsolta a hallgatóság. A lányok közül különösen kiemelendők figyelemreméltó játékaikért: *Jabloneczay* Lenke, *Hegedüs* Margit, *Harsányi* Margit, *Péntek* Gizella és *Margit*, *Abrahám* Eliz, *Nagy* Imre, *Tóth* Irma, *Hoós* Margit, *Szép* Mariska, *Pünkösty* Erzsike, *Rickl* Margit, *Hirschfeld* Erzsike, *Pongrácz* Piroška, *Konrád* Teréz és *Margit*, *Benyáts* Erzsike, *Mayer* Pálma, *Lakatos* Gizella, *Márkus* Irén, *Luchs* Klára, *Szathmáry* Erzsike, *Herdliczka* Ilona, *Stekl* Irén, *Fried* Giza, *Reisinger* Piroška, *Urszinszki* Anna és *Nagy* Irén, vagyis mindannyian szép haladásról tanuskodó előmenetelt tettek. Az évről ünnepélyt, amelyen az összes tanszakok növendékei bemutatják haladásukat, holnap, hétfőn 8 órakor tartják meg a zenedében.

— **Halálozás.** Polgár *Vedres* István folyó hó 19-én, életének 58-ik, boldog házasságának 33-ik évében elhunyt. Az elhunyt hült tetemei folyó hó 21-én d. u. 3 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Paesirta-uteza 44-ik számú háznál tartandó gyászima után a *Kossuth*-utcai temetőbe örök nyugalomra tétetni.

— **Leányok ünnepe** A már közölt teljes program szerint ment végbe tegnap d. e. az ev. ref. felsőbb leányiskolában az évről ünnepély. Szép és nagy közönség előtt folyt le, mely mindvégig figyelemmel hallgatta s jutalmazta a szereplőket. *Bazoni* Sarolta VI. o. növendék szépen elmondott megnyitó beszédének elmondása után következtek aztán a szavatok és énekszámok, továbbá két rövidke szindarab, mely különösen tetszett.

— **Harcászati lovaglás.** A debreczeni 3. honvédgyalogezred és a 2. honvédhuszárezred törzs tisztikara, tábornokkal az élükön, szombaton harcászati lovaglást tartottak *Ér-Semlyénben.* A törzstisztek *Semlyénben Szunyogh* Zsigmond földbirtokos kastélyában tartottak pihenőt, hol a vendégszerető házigazda vendégei voltak elutazásukig.

— **Halálos esés.** Saját vigyázatlanságának az áldozata lett a közeli *Csegén* egy 11 éves fiú. *Pikó* Mihály, egy csegei munkásnak a fia, tegnap kiment a falu határában elterülő erdőbe madárfészket szedni. Nem sokáig keresgélte, egy magas fa tetetején varjufészket talált. Felmászott a fára s szedgette ki a fészekből a varjufiókákat. Eközben az ág, melyen állott, eltört alatta, egyensúlyt veszített s oly szerencsétlenül esett le a tíz méter magas fáról, hogy nyomban szörnyet halt. Később arra járó gyermekek találták meg holttestét. — A gyermek holttestét felboncolták s konstatálták, hogy halálát zuzódás s agyarázkódás idézte elő.

— **Zola Debreczenben.** A debreczeni járásbírósnágnál a napokban egy ügyvéd a perbeszédében sürűn emlegette a *Zola* nevet, mire az alperes czivis mérgesen vágott vissza:

— Mit akar avval a *Zolával*, hiszen olyan nevű ember nem lakik Debreczenben és ha mégis hivatkozni tetszik rá, kijelentem, hogy az csakis hamis tanu lehet.

— **Gaminok.** Nem egyebek ezek, mint a társadalom proletárjai a legapróbb kiadásban. Folyton ott ácsorognak, lézengenek az utcákon s némely városban oly sokan vannak, hogy lépten-nyomon lehet őket találni. Legnagyobb részük ezeknek a fiatal gyermekeknek, suhancoknak a szülők nemtörődömsége miatt kerül az utcára, míg másrésze inkább szereti a tunya, dologtalan életet s ha már szerez is néha pár krajczárt, akkor sem arra gondol, hogy eleséget vegyen magának, hanem vagy nyaláncságra, vagy dohányra, legtöbbször pedig a szervezetet oly hamar megbénító italt szivja magába, pálinkára költi. Városunkban — sajnos, oly elégszámban vannak ezek a fiatal 10—14 éves dologkerülő suhancok, gaminok. — Jól tudjuk, — ezek a tétlenséget annyira kedvelő gyerekek ott, ahol kinálkozik valami, lopnak, büntetni őket fiatal koruk miatt nem lehet s ha szabadon bocsátatnak, újból a lopáshoz fognak. Legujabban azt találták fel, hogy a piacra járó közönséget, különösen a nőket állítják meg csapatostul s addig nem engedik szabadulni, míg pár krajczárt nem ad nekik az illető. — Egyik csapatot kielégítik, jön a másik. A piaci közönség folytonos zakatolásnak, kelemetlenségnek van kitéve ezektől a suhancoktól s a rendőrök vagy nem veszik, vagy nemakarják észre venni őket s azok bátran, zavartalanul folytatják napról-napra a közönségre nézve türehtetlen zakatolásokat. Az igazságügy hiányának fejlesztése Debreczenben, mint különben az igazságügyminiszter kilátásba is helyezett javító intézet felállításával, — segítene ezen a szomorú állapoton s a város megszabadulna ezektől a kellemetlen gaminoktól.

— **Juniális.** A r. kath. elemi és felsőbb leányiskola tanulói részére kedélyes mulatság tartatott tegnap a Nagyerdőn, melynek érdekességét fokozta azon körülmény, hogy *Wolaffka* püspök is jelen volt és derült kedélylyel vett részt a gyermekek mulatságában, majd sörrrel, virslivel és czukorkákkal látta el őket. A mulatságon a *Kiss Béla* zenekara, a katonazenekar és a *Hippodrom* cseh banda villanyozta fel a kedvet. A kedélyesen eltöltött mulatság után két külön kisvonat szállította haza a vigkedvű gyermek-sereget.

— **Gyilkossági kísérlet.** Szombat este *Zöld* János macsi tanyáján egy kocsis gyilkossági kísérletet követett el. Valami rossz dologban rajta kapta egy tanyai munkás s hogy árulója ne lehessen, megakarta gyilkolni. A gyilkossági kísérletről a következőket irhatjuk: Szombat este *Zöld* János macsi tanyáján *Nagy* János bement az istállóba, a hol hosszabb ideig tartózkodott. — Nem törődött vele senki sem, mert rendesen betért oda.

— Később *Edelényi* Mihály tanyai munkásnak dolga akadt az istállóban. Egy lapátot akart onnan kihozni. Gyanutlanul nyitott be s ahogy belép az ajtón, *Nagy* Jánost egy sötét bűn elkövetésén érte rajta, melyet, ha napfényre kerül, a törvény öt évi fegyházzal büntet. *Nagy* János meglepetve ugrott *Edelényi* elébe s kérdezte mit akar. *Edelényi* röviden csak azt válaszolta, megmondja a gazdájának mit látott. Ézzel sarkon fordult s indult kifelé az istállóból, *Nagy* János félve a következményektől, bosszura gondolt. Elakarta némitani azt az embert, ki árulója lehetett volna. A terv pillanat alatt megfogamzott agyában. Ahogy *Edelényi* az istálló ajtajához ért. *Nagy* elővette 15 cm. hosszú s 3 cm. széles pengéjű kését s a gyanutlanul kifelé induló *Edelényi*nek markolatig nyakszirtjébe döfte. *Edelényi* egy jajkiáltással véresen esett össze s *Nagy* ezt a pillanatot felhasználva megszökött. *Edelényi* segélykiáltására a tanyabeliek csakhamar elősiettek s kocsihárta a vértócsában fekvő embert s behozták a városba, a kórházba. *Csikos* Sándor dr. nyomban megjelent a kórházban, elállította a vérzést, bevarrta s beköltözte a sebet. *Edelényi* állapota életveszélyes, mert a nagy kés a véredényt is átvágta s nemesebb részeket is megsértett. A megszökött gyilkost a rendőrség körözi.

— **Kik jönnek a tanárkongresszusra?** *Orosz* Alajos, — *Dr. Fecstel* János *Szatmár*, *Baksay* István *Rimaszombat*, *Báthory* Armin *Déva*, *Kemény* Árpád *Esztergom*, *Kemenczky* Kálmán, *Bobita* Endre *Kassa*, *Félegyházi* Antal neje és fia *Székely-Udvarhely*, *Gollner* Károly, *Balányi* Tivadar, *Dr. Rencz* János *Pozsony*, *Zsulyevits* Ernő és neje *Zombor*, *Abony* Károly *Nyiregyháza*, *Perjessy* Lajos *Versesz*, *Redlich* József *Tata*, *György* Lajos, *Dr. Gömör* Elek *Losonez*, *Molecz* Béla *Szentes*, *Pólya* Ferencz *Szentes*, *Dr. Gyiszalovics* Veszeli *N.-Bánya*, *Szabó* József *Győr*, *Dr. Demkó* Kálmán *Budapest*, *Valkovszky* Miklós, neje és leánya *Munkács*, *Ruzsicska* Aurél, *Danka* Páezdi, *Köszeg* *Sebestyén* Dávid és fia, *Sarudi* György, *Makay* István, *Dr. Kapusi* Luezián *Pápa*, *Zimmermann* Gyula, *Laczkó* Károly, *Nádasdi* Alajos, *Dr. Kardos* Albert, *Kovaliczky* Antal, *Beczner* Frigyes, *Dr. Horvai* Róbert *Debreczen*, *Dalotti* Ödön *Pozsony*, *Dr. Szelényi* Károly,

Brucner Károly Késmárk, Görög Gyula Kassa, Zimann János Igló, Balázs Adám, Csengei Gusztáv, Beljak Bernáth, Dr. Kőrössi György, Szutarisz Frigyes Eperjes, Berki Zoltán Béla Győr, Tiber Ágost és leánya Budapest, Dr. Duda János Lugos, Bodor István Rimaszombat.

Azon tisztelt urak és hölgyek, a kiknek a jelen névsorban, ismerőseik vannak és azokat, hozzájuk kívánják szállásoltatni, felkértem, hogy ebbeli óhajításukat az elszállásoló bizottság elnökének (Hungária palota II. em. 15. ajtó) naponta 9-12 óráig szóbelileg, vagy levél útján tudomására hozni sziveskedjenek.

— **Díjlövészet.** A vasárnapi lövészet alkalmával díjat nyertek: Legjobb mélylövessel Szabó Sándor 4 koronát, legtöbb körrelövessel: Molnár Ferenc 2 koronát.

— **Uj csendőrtiszt állomás helyek.** A belügyminiszter a kassai rendőr-kerületben *Nyiregyháza*n egy szárny- és *Kis-Várdán* egy sz kaszparancsnokság felállítását engedélyezte. Ezen új alosztályok szolgálati működésüket folyó évi július hó 1-én fogják megkezdeni.

— **A pellagra Bihar megyében.** Bihar megye lakosságát újabb csapás érte, mely tulajdonképpen csak természetes következménye a tavalyi rossz termés miatt beállott általános inségnek. A hatóságok legjobb lelkiismeretük szerint elkövettek mindent, hogy az inséget enyhítsék. Az egyes községekben gabonát, pénzt osztottak ki, az adók behajtását felfüggesztették, de mindezek az intézkedések sokkal jelentéktelenebbek, mint sem hogy a tavalyi nagy természeti csapást teljesen ellensúlyozhassák. Tudjuk, hogy tavaly nem csak kevés gabona termett, de az a kiesiny mennyiség is, amit a szegény ember összekuporgatott magának, minőség tekintetében nagyon rossz volt. Szinte természetesnek találjuk tehát, hogy az eddig a szomszéd megyében teljesen ismeretlen betegség: a *pellagra* Bihar megyében is föllépett. Megnyugvással konstatáljuk, hogy eddig csak két esetet észleltek Bihar megyében és reméljük, hogy a baj nem fog nagyobb arányokat ölteni. Dr. Sámson Márton tb. főorvos Élesdről tegnap mutatta be a pellagra egy esetét. A nagyváradi orvosegyet tagjai a legnagyobb érdeklődéssel tanulmányozták az esetet.

— **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokonok, jóbarátok és a résztvevő közönség, kik felejthetetlen testvér, nagynénénk, Kovács Erzsébetnek végtisztességtételén megjelentek s fájdalomukat enyhítették, fogadják ezuton is hálás köszönetemet. — A gyászoló család nevében: Takács Sándor.

— **Szokrák.** Az ember annak született, hogy örvendjen: aki nem tud örülni saját szépségein, örül másnak rutságán.

Senki sem tud rólunk annyi rosszat, mint saját magunk; azonban senki sem gondol rólunk annyi jót, mint ismét csak mi magunk.

A hazugsághoz emlékezőtehetség, a csaláshoz gondolat szükséges.

Nyugat és Kelet Helénáért küzdött az ötszörös özvegyért; Herkulest Omphale győzte meg; Antonust Kleopátra; Eurydike Orpheust az elysiai mezőre esalta, Merlint Viviane tartotta fogságban, s Beatrice Danté-t egészen a paradicsomig emelte.

Mit tud az ur szolgáljáról? Semmit! S a szolgál uráról? . . . Mindent!

x **Ma Rác Károly** és teljes zenekara a Dreher-féle Sörcsarnok ujonnan parkirozott kertjében zene estélyt rendez.

TÁVIRATOK.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

A háboru.

Madrid, június 19.

Itt az a hír kering, hogy *Manilla* kapitulált és Augusti tábornok letette a főparancsnokságot. *A miniszterek* hisznek ugyan a *hir lehetőségében*, azonban kijelentik, hogy a kormány még nem kapott jelentést erre vonatkozólag. *Sagasta valótlannak* tartja ezt a hirt.

Madrid, június 19.

A katalóniai unió kiáltványa, amelyet 35 egyesület és Katalonia 18 nagyobb lapja is aláírt, gáncsolja a kormány elővigyázatosságának és óvatosságának a hiányát és azt mondja, hogy az amerikai Egyesült Államok támadása minősíthetetlen; Spanyolországnak azonban *abba kell hagynia ezt az egyenlőtlen és veszedelmes harcot. A birtokok átengedése*, amelyekbe most belenyugszik, kevesekre lesz fájdalmas és kevésbé fogják drágán megfizetni mint később és a katonák ezreinek halálát és a munkások nyomorát fogja megakadályozni.

Madrid, június 19.

Cabrianana márkai képviselő egy benyújtott indítványát illetőleg a kamara elnökével történt összeszólalkozás következtében levelet intézett hozzá, amelyben személyét megsér tette. Véga Armijo a kamara elnöke erre elküldte megbízottait Cabriánánához. Zárt ülésen ez felolvasta a kérdéses levelet, mire Sagasta miniszterelnök és még többben rábírták arra, hogy vonja vissza a levelet, Cabrianana ezt megígérte, mire az ügyet elintézték.

Madrid, június 19.

Valótlan az a hír, hogy Manilla kapitulált és Augusti főkormányzó letette volna a főparancsnokságot.

Jelenet a börtönben.

Budapest, június 20. Bambinszky Róbert lakatost néhány hónappal azelőtt valami büntényből kifolyólag letartóztaták és az alkotmány-utcai törvényszéki palotába elzárták. A könnyelmű embernek rendkívül csinos és fiatal felesége van, akinek vasárnap, a férje ellen megindított vizsgálati fogság befejezése után megengedték, hogy a már négy hónapja nem látott embert meglátogassa. Amint azonban az erőteljes egészséges asszony meglátta a siralmas állapotban levő fogoly férjét, hangosan sirva fakadt. Majd gőrcsök vettek rajta erőt és eszméletlenül rogyott össze. A mentők vették ápolás alá és Lehel-utcai lakására szállították az asszonyt. Gyermekei szivbaja vette elő a szegényt és *most haldoklik.*

Irodalom és művészet.

* **A „Zenélő Magyarország.”** zongorahedű zenemű folyóirat június 15-diki XII-dik füzeté különösen érdekes zenemű tartalommal jelent meg. Tartalmazza. I. Zsádányi Armánd. „Hej csicsóka, csicsóka és „Még azt mondják, sejj huj! 2 magyar dalt. — II. Wesner F. „Graziana új társas körtáncot. Táncz utasítással el látva. III. Greizinger J. „Boldog csak az, a ki szeret“ dalkeringőt. IV. Halevy F. Elezár dalát a „Zsidónő“ operából. Ily gazdag választékát és a legújabb zeneműveket találja meg a zongorázó közönség a „Zenélő Magyarország“ minden füzetében. Minden füzet 10-10 oldal zenét ad. Előfizetési ára az ép most meginduló III. évfolyamban 6 hasonló gaz-

dag tartalmu füzetre 60 oldal zenetartalomnak 1 frt. Előfizethetni a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalában Budapest, II. Csengery-utca 62. honnan mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

Külföldi utam.

— Levél a szerkesztőhöz. —

— június 17.

Türhetetlen kezd lenni a júniusi hőség. Azonfelül idehaza minden kellemetlen. Némely utca kövezését felszaggatták, ergó nem sétálhatok, mert porral lesz tele a tudóm. — A Nagyerdő unalmas, más üdülő helyekről pedig (mivel nincs), jobb nem is beszélni. Ott manapság csak a bakák, meg a cselédek nyaralnak.

Konzultáltam az orvosommal, mit ajánl, hova menjek? Előadtam neki a körjeleket. Nagyfoku idegesség és unalom egész a végletekig. Beteg vagyok és elégedetlen a világgal. Aludni nem bírok. A spleen még álmaiban is üldöz, a hivatallal torkig vagyok. Egy szóval: haldoklom.

Az orvos figyelemmel végighallgatta a panaszaimat s mint jónevelésű, modern doktorhoz illik, külföldi utat ajánlott.

El van vetve a koczka, külföldre megyek, még pedig egyedül, gavallérosan. Ez a rendszer bizonyára kiöli belőlem a spleent s lehetséges, hogy mikorára visszatérek, már a villanyvilágításban s az új városházában fogok gyönyörködni.

Tehát megyek. De hová? Itt az idő, válasszatok. Keleten háboruk dühöngenek, arra nem biztos az emberek épsége. A tengeren túl különben is irtódom, de meg könnyen rám ragadhat a pestis, a kolera, vagy ha más nem, a pellegra-járvány. — A tengeri révén legujabban ez is rokonságba került a tengerrel.

Bebarangoljam a művelt Európát? Képtelenség: megtámadott idegeimet a gőzös zakolatására nem bízhatom. Lovon menjek, szamaragoljak, vagy leptikában hordoztassam magam körül Svájcban, Párisban és Londonon Bujjam a kifogyhatatlan muzeumokat, képtárakat s valami sovány miss mellett étkezem kiállhatatlanul ozugos hotelekben? Vagy megmásszam az egyiptomi gulákat és pertupoharat igyak a Dalai Lámával?

Fidonc! Nagyon unalmas; mindezt megtette már Zichy Jenő gróf is Tselingérián Jakabbal. Nekem pedig ujdonság kell. Uj, eddig még nem látott és élvezett szórakozás.

Aha, kibérek egy gőzyachtot és elmegyek Andréé után fel egész az éjszakai pólusig. Igen ám, de hol kapok Debreczenben egy „Framm“-ot?

Oh doktor, doktor, milyen nagy fejtörést is okoztál nekem ezzel a külföldi uttal. Mikor újraoltottak, nem voltam ilyen drukkbau, mint a minőben most vagyok.

És mit is csinálnék voltaképpen a külföldön? Nem illik, hogy a magyar külföldre vigye a valutát. Idehaza is szórakozhatom. Pártoljuk a hazai ipart.

Nagyszerű eszmém támadt. Minek a külföld énnékem, mikor én a magyart szeretem . . . Felkeresem Balaton-Füredet. Kibérek valamelyik villában egy szobát, ott megszorulok és becsapom a doktort, hogy külföldön vagyok. Mi sem egyszerűbb, mint a helyi lapokkal személyi hírbé hozatom magamat: „X. Y., városunk derék polgára, néhány hetet a külföldön tölt.“ Mennyire fog ez a hír imponálni?

Éppen indulóban vagyok az Arany János utcán át hazafelé, mikor olvasom az újságból, hogy tul a Dunán, B.-Füreden mi

történt? Auer Rezsőt villájában meglőtték. Karabélyból ment a golyó lábába, félig hol-tan bukott el a szobába? . . .

No kérem, ilyen balesetnek csak nem tehetem ki a lábaimat. Hátha engem végkép agyonlőnek a somogyi bicskás-puskások? Isten veled, viszály hona, én nem leszek fiad. Külföldi utamat Balaton-Füredre semmi körülmények között se teszem át, ezzel már tisztában vagyok.

Mindent össze-visszahányva, oda lyukadok ki, hogy legjobb lesz, ha kizónázom a Sóstóra s ott savókurát veszek. — A savó tudvalevőleg egyenlő gyógyerejű Nordenneuv-el, bámulatosan olcsó és elmulasztja a szep-lőt. Tehát mindenféleképpen hasznos kozmeti-kum. De meg megyebeli tejgazdaságunkra is ráfér, hogy fellendüljön.

Csakugyan így lesz a legjobb. Három ok is készlet, hogy ennél az elhatározásnál végleg megmaradjak.

Hogy mindjárt az utolsón kezdjem: harmadszor azért, mert mindössze 13 frt 46 krajczár az egész pénzem. Másodsor: ennyi pénzzel ugye mehetek külföldre, mi az ördögöt törjem tehát rajta a fejemet, hová menjek? És először: ha szépen megkérem, szerkesztő ur úgy is szives lesz megírni a lapba, hogy „X. Y., városunk polgára, né-hány hetet a külföldön tölt.”

(V.)

Az iskolából.

Fütyty vizsga.

A most járó vizsgák humorából való ez is. Egy kis normalista legényke, mint magántanuló, jelentkezett a kíséretével egyik iskolánál — magánvizsgára. Ott ő okosan adogatta a feleletet a sokféle tudománnyól, míg az énekre került a sor. Mert ezen tanintézetben ez is tantárgy.

—Hát tudsz-e valamit énekelni, kis fiam? — kérdezi a tanítómester ur a kicsi legényt.

A fiu zavarba jön és jobbra-balra fordul egy kis bátorításért az apához, nevelőhöz, akik ott szorongtak a tiszta kitű-nők érdekében. De mi lesz most az ének-léssel?

— No, kis fiam! biztatja a tanító —rajta, hát nem szoktál te énekelni?

A fiu aztán szepegeve szól:

— Nem kérem, én fütyölni szoktam.

És ezzel rákezd a piros eleven fütyölőjével, vékonyka hegyesen a — Vi-gécz-kuplét (Előre Czako Berzsenyi, no Griffli most mi lesz! stb.)

A legnagyobb szónok.

Késő utódok, ha véletlen fölütik ezt az ujság lapot, ha már elsárgultak lesznek a lapjai, ebből a pársor irásból meg-tudják, hogy manapság ki volt a tanuló fiatalság kedves embere. Amire, hogy szó-ba ne öltünk e rövid történet ad magya-rázatot.

A kereskedelmi iskola érettségi vizs-gáján arról beszél egy fiu, hogy kik vol-tak a multban Magyarország nagy szó-nokai. Említi is őket úgy, ahogy kell Kossuthot, Deákot s többieket.

— A jelen nagy szónokai közül nem ismer senkit — kérdik tőle a vizsgálók.

—De igen — mondja örömmel a fiu.

— Nos, ki az?

— Pichler Győző! — felelte büsz-kén a diák.

Természetesen a felelet fölött moso-lyogtak, mert nem volt egészen tökéletes. Pichler mellett a diáknak még említenie kellett volna legalább is Szilágyi Dezsőt.

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény.

27.

— Irta: Uriel. —

(Folytatás.)

XV.

Vége a keringőnek. A fényes ruhájú tánczosok rendje megbomlik, kipirult arc-zal járnak-kelnek urak és hölgyek, szo-rosan egymáshoz simulva, divatos bőko-kat váltva.

A tánczosok nyüzsgő zaja most egy jókedvtől duzzadó, egymást kápráztatni akaró forrongó tábor, melyen a győzők serege kaczérnál kaczérabb nők, a kik tudják, hogy a tánczterem az a hely, a hol igazi fölényt gyakorolhatnak a férfiak . . . S most a tánczteremben érez-tetni akarják hatalmukat. Mint egy királynő, olyan büszke mindenik; homlokára oda van írva: nézz meg, ugy-e szép vagyok? Ne fuss el, hisz még a toilettemet se lát-tad, az ékszereimet sem.

A vendégsereg egy része a buffetbe tódul, a hol néhány érdemrendes kopasz ur egy hatalmas termetű férfit körül cso-portosul. Ez Somorjay Kristóf, az ujonan kinevezett államtitkár.

A tánczterem zajos, meleg világában föl-föl csapong a jókedv; szép hölgyek kaczagása cseng a buffetbe, a mi mind jól esik az államtitkár ur ő méltóságának.

Ő méltósága egyre mosolyog.

Mióta megkapta a kinevezést, foly-ton mosolyog. Biztatja az osztálytanácsos ur ő nagyságát is, egy fonnyadt arczu, őszbevegült kerekszakállas urat.

— Mennyire örvendek, osztálytaná-csos ur, hogy itt látom mindazokat, a kiket szeretek.

— És még mindig érkeznek vendé-gek, szól az államtitkár.

Kocsik gördülése hallatszik föl a buf-fetbe, a nagy üvegtáblák zörögnek.

Három fiatal ember lép be, Bendey Pál, az államtitkár rokona, Abay Imre dr. és Moór Zsiga dr. Az államtitkár ur üd-vözli vendégeit, akik elvegyülnek a höl-gyek és urak közzé.

Abay Imre dr. amint a terembe lé-pett s szeme előtt feltárult a nagy fény, a nagy pompa, szinte lelkesedéssel halad barátjai oldalán a vendégsereg között. S most amint félóráig időzik az előkelő tár-saságban, olyan idegennek érzi magát ott. Az az asztrakán kaczagános magyar, aki büszkén esőgeti drágaköves kardját, szuro-tekintetet vet rá, aki egyszerű frakkban, klakkban van s modora e fényes társa-ságban oly egyszerű, sőt bizonytalan. Igazi parvenu! Abay pedig mindenből csak a feszültséget érzi ki e különböző elemek-ből álló vendégseregben. Ahány rang, annyi korláttal elkülönítve.

Harkai báró, aki hajporos fejjel sü-rög-forog a báró és gróf kisasszonyok kö-zött, különös kedvence az előkelő társa-ságnak. Tudva van róla, hogy roppant léha fráter, de kedves fiúnak tartják, s ha egy Harkai báró kedves, akkor elfeledik, hogy léha. Többet nem is lehet kívánni tőle. — Most kiváltképen érdekesnek talál-ják a nők. Két hét előtt valami tacsó hadnagyot párbajban összevagdalt. Oh, nagyon, nagyon sok vér kifolyt már a Harkai báró értékes becsületéért.

A legmerészebben egy roué beszél a nőekkel: gróf Telkesy, a kinek maga sem tudja hogyan és miért, nyakába varrtak egy mandátumot. A gróf ur panaszkodik, hogy nem bír kapni jóra való titkárt; utolsó titkára elég vakmerő volt vele szem-ben képviselőjelöltnek föllépni. Még is bukott s most ujságíró a szerencsétlen.

Másik fanyalodott képű mágnás: Szecsődy báró, egy kopott ur, a ki sok tivornyázásba beleunt, tönkre is ment és a dolgok természetes sorja szerint sine-cura álláshoz jutott. Főispán lett s ujevkor a gratuláló, de éhező hivatalnok seregnek dieséri és ajánlja a köteleességet, munkát és erkölcsösséget. Ezek tudvalevőleg széperények s táplálják a lelket is.

(Folyt. köv.)

Ingtatlanok forgalma.

A debreczeni kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál.

1. Zoltai Lajos megveszi özv. Veréb Istvánné Baczonyi Juliánna 459 □ öl területű hatvanutezai kerti szőlőjét 1400 frtéért.

2. Dr. Vásárhelyi Zoltán megveszi Vásárhelyi István és neje Törő Zsófia 1137 □ öl területű tóczós kerti szőlőjü-ket 1600 frtéért.

3. Keszler Jakab és neje Haviár Karolina megveszik Bakó János és neje Pataki Róza 538 □ öl területű ujosztásu földjüket 105 frtéért.

4. Szilágyi Gábor és neje Szabó Mária megveszik Bencsik Károly és neje Danes Irma 6 hold 1500 □ öl területű ondódi földjüket 1800 frtéért.

5. Deli György és neje Hegedüs Erzsébet megveszik Bácsi András és neje Varjas Eszter 5 hold 1450 □ öl területű ondódi földjüket 2000 frtéért.

6. Kiskoru Bundi Jolán és Péter tulajdonát tevő 1057 □ öl területű újker-ti szőlőjét megveszi Montay Barna 600 frtéért.

7. Vilmányi Imre és neje Polgári Zsuzsanna megveszik kiskoru Bundi Jo-lán és Péter tulajdonát tevő 9 hold 600 □ öl területű ondódi földjüket 3000 frtéért.

8. Fried Lajos megveszi Weisz J. Lajos és neje Schvarez Mária 52 holdnyi ujosztásu földbirtokukat 8000 frt.

9. Lóska Imre és neje Kovács Sára megveszik Bodnár Sándor és kiskoru Erdős Erzsébet tulajdonukat tevő 454 □ öl területű csigekerti földet 900 frtéért.

10. Király Sára Kéki Lajosné meg-veszi Grünfeld Leopoldtól a csapókart mel-letti teleknek öt illettő felerészét 750 frtéért.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konecz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal

valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — sima, csikos, koczkázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Ruhák s blusokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyárai, Zürichben (os. és kir. udvari szállító.)

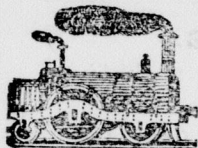
Menyasszonyruha-selyem 65 krtól

14 frt 65 krig méterenként — saját gyáraimból —

Bérek dijszabályzata.

	Két	Egys
	lov	lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig . . .	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig . . .	3	2
II. Órasszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó óran túl félóra vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőeknél (valláskülönbség nélkül), ha a végzettség a templomban történik	2	1 40
A temetőbe ki és vissza	120	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	60	40
A színházról jövet	60	40
Bármely vasúti indóház vagy raktházhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy osónakázó kóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gézmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövedékházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külöb barom- és lovasártérra oda és vissza egy órai várakozással	120	90
Minden következő órára	40	30
A katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

▲ díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítanak.

Vasúti menetrend.

Érvényes 1898. május hó 1-től

— Egységes vasúti idő szerint. —

Debreczen — Budapest (M. áll. v-tól.)			
Debreczenből indul	Vonat	Érkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonalat	1.28 délután
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.11 délután
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonalat	9.45 este
Budapest	9.01 reggel	Gyorsvonalat	1.54 délután
Budapest	12.26 délután	Személyvonalat	8.10 este
Budapest	10.27 este	Személyvonalat	5.35 reggel
Debreczen — M.-Sziget			
Szatmár	5.22 reggel	Személyvonalat	1.— délután
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonalat	9.45 délelőtt
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonalat	10.49 este
M.-Sziget	6.59 délután	Gyorsvonalat	11.40 este
M.-Sziget	6.55 este	Tv. sz. sz.	7.— reggel
Debreczen — Szerencs			
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonalat	11.28 délelőtt
Szerencs	4.02 délután	Személyvonalat	7.08 délután
Szerencs	7.05 este	Személyvonalat	9.55 este
Debreczen — Füzes Abony			
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonalat	10.24 délelőtt
Füzes-Abony**	4.16 délután	Vegyesvonalat	8.00 délután
Debreczen — Nagy-Léta — Vértés			
N.-Léta—Vértés	8.35 reggel	Vegyesvonalat	10.46 délelőtt
N.-Léta—Vértés	4.21 délután	Vegyesvonalat	6.24 délután
Debreczen — Búd-Szt-Mihály — Tisza-Lök			
B.-Szt-Mihály	5.28 reggel	Vegyesvonalat	8.58 reggel
B.-Szt-Mihály	4.06 délután	Vegyesvonalat	7.02 délután
* Minden kedden ** Csak Tisza-Füredig.			
Budapest — Debreczen			
Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul	onnan
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonalat	4.06 reggel
Budapest	3.36 délután	Gyorsvonalat	9.15 este
Budapest	6.50 délután	Személyvonalat	9.31 délelőtt
Budapest	2.40 éjjel	Személyvonalat	7.06 este
M.-Sziget — Debreczen			
M.-Sziget**	7.51 reggel	Személyvonalat	4.— reggel
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonalat	6.— reggel
M.-Sziget	6.54 délután	Személyvonalat	1.31 délután
M.-Sziget	8.54 este	Gyorsvonalat	4.11 délután
M.-Sziget	10.12 este	Személyvonalat	3.46 délután
Szerencs — Debreczen			
Szerencs	8.09 reggel	Személyvonalat	5.02 reggel
Szerencs	12.21 délután	Személyvonalat	9.07 délelőtt
Szerencs	7.57 este	Személyvonalat	5.29 délután
Nagy-Léta — Vértés — Debreczen			
N.-Léta—Vértés	7.18 reggel	Vegyesvonalat	5.18 reggel
N.-Léta—Vértés	3.18 délután	Vegyesvonalat	1.00 délután
Búd-Szt-Mihály — Tisza-Lök — Debreczen			
B.-Szt-Mihály	8.17 reggel	Vegyesvonalat	5.25 reggel
B.-Szt-Mihály	6.41 este	Vegyesvonalat	3.27 délután
Füzes-Abony — Debreczen			
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonalat	4.18 reggel
Füzes-Abony	5.36 délután	Vegyesvonalat	11.39 délelőtt
F.-Abony***	7.50 este	Vegyesvonalat	5.25 délután
* Csak P.-Ladányig ** Csak Szatmárról *** Csak Óhat-Kőczig.			

Uti- és toilette-czikkék
legjutányosabb árban beszerezhetők

Szent-Királyi Tivadar
műpar-áru üzletében.

Mosóárúk!

A hírneves cosmanosi gyárból:
szintartó Voile-ok, Indish foulard, Atlas-Satin, Piquet

Himzett Batist

Szerbvasznak, à jour kelmék;
hazai gyártmányu
Csalán-szövet métere 11 kr.

Székely varrottas
nagy választékban és olcsón kapható

Szabó Lajos fiai
szégnél
Debreczen, Rózsa-tér.

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság
Debreczen Halpiacz.

Ügyvédi és ev.ref.egyházi nyomtatványok
következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

Nyomatványszám	Alak	25 db	100 db	Nyomatványszám	Alak	25 db	100 db
		kr.	kr.			kr.	kr.
1	Adóslévl.	0 1/4	iv	5	Törlési nyilatkozat	0 1/2	iv
2	Térlévl.	0 1/2	iv	10	40	26	Költség jegyzék (fehér irodai papír)
3	Zálogolási és becs- lési jegyzőkönyv	0 1/1	iv	20	75	27	0 1/2
4a)	Árverési jegyző- könyv (külv.)	0 1/1	iv	20	75	28	Kötelezvény I.
4b)	Árverési jegyző- könyv (beliv.)	0 1/1	iv	20	76	29	0 1/2
5	Hirdetés elsőbbségi jog érvényesíté- se végett	0 1/2	iv	10	40	30	0 1/2
6	Biztosítási végrehaj- tási kérvény	0 1/1	iv	20	75	31	0 1/2
7a)	Tárgyalási jegyző- könyv	0 1/1	iv	20	75	32	0 1/4
7b)	Tárgyalási jegyző- könyv (községbi- rosági)	0 1/1	iv	20	75	33	0 1/4
8	Igénykereset, tulaj- donjogi	0 1/1	iv	20	75	34	0 1/2
9	Sommás váltókere- set	0 1/1	iv	20	75	35	0 1/2
10	Sommás kereset (végzéssel)	0 1/1	iv	20	75	36	0 1/2
11	Meghatalmazás	0 1/2	iv	10	40	37	0 1/2
12	Csőkereset	0 1/2	iv	10	40	38	0 1/2
13	Váltó-óvás (fehér irodai papíron)	0 1/1	iv	30	100	39	0 1/1
14	Árverési hirdetés	0 1/2	iv	10	40	40	0 1/1
15a)	Adásvevési szerző- dés	0 1/1	iv	20	75	41	0 1/1
15b)	Adásvevési szerző- dés	0 1/1	iv	20	75	42	0 1/1
16a)	Csere-szerződés	0 1/1	iv	20	75	43	0 1/2
16b)	Csere-szerződés	0 1/1	iv	20	75	44	0 1/1
17	Rendelvény	0 1/2	iv	10	40	45	0 1/1
18	Árverést kitűző végzés	0 1/2	iv	10	40	46	4 1/1
19	Kézbiztosítási iv.	0 1/4	iv	05	20	47	4 1/1
20	Végrehajtási kér- vény	0 1/1	iv	20	75	48	8 1/1
21	Hivatalos jelentés	0 1/1	iv	10	40		
22a)	Árverési hirdetmény	0 1/2	iv	10	40		
22b)	Árverési hirdetmény	0 1/1	iv	10	40		
23	Tulajdonjog bekebe- lezése	0 1/1	iv	30	75		
24	Zálogjog törli. be- keb. iránti kérv.	0 1/1	iv	20	75		

Ev.ref.egyházi nyomtatványok.

Egyházi adófülkönyv	100 iv	3.00
Gondnoki Napló bevétel D/a.m.		1.50
„ kiadás D/b.m.		1.50
Pénzbeli számadás E/a.minta		1.50
Terménybeli számadás		1.50
Adófülkönyv c/minta		1.50
Egyházi adó-iv	100 drb	0.50
Esketési igazolvány		0.35
Keresztelési jegy		0.40

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.